کوتاه دیپلماسی

عضو هیئت‌مدیره کنگره ایرانیان کانادا:

احتمال استرداد خاوری به ایران کم است

● **ایرنا، یورونیوز:** بیژن احمدی، عضو هیئت‌مدیره کنگره ایرانیان کانادا، احتمال بازگردانده‌شدن محمودرضا خاوری مدیرعامل پیشین بانک ملی را به ایران به علت نبود روابط دیپلماتیک و قرارداد استرداد مجرمان میان دو کشور، اندک ارزیابی کرد.

احمدی درباره علت اینکه قوانین کانادا اجازه استرداد خاوری به ایران را نمی‌دهد، گفت: در برخی ملاقات‌ها با مقام‌های کانادایی در زمان دولت جاستین ترودو، پیش از اینکه حکم خاوری قطعی شود، آنها اعلام کردند که کانادا فرد متهم را به کشوری که در آن حکم اعدام اجرا شود، باز نمی‌گرداند. در حال حاضر قرارداد استرداد مجرمان در ایران و کانادا هم وجود ندارد و نبود رابطه دیپلماتیک هرگونه مذاکره دیپلماتیک را در مورد چنین پرونده‌هایی دشوار و غیرممکن می‌کند.

وی افزود: کنگره ایرانیان کانادا در پی مطرح‌شدن اتهام اختلاس مرجان شیخ‌الاسلامی در ایران و سرمایه‌گذاری‌هایش در کانادا و اختلاس سه‌هزارمیلیارد تومانی خاوری، طومار آنلاینی به راه انداخته و از مردم خواسته با امضای آن، اعتراض خود را به حضور مفسدان اقتصادی در کانادا به گوش مقامات دولت این کشور برسانند.

احمدی با طرح ابعاد تازه‌ای از پیگیری‌های صورت‌گرفته در مورد پرونده خاوری، گفت این نهاد مدنی، در حال رایزنی با چند وکیل متخصص است که در صورت اقدام‌نکردن دولت کانادا در این زمینه، از طریق آنان این پرونده را پیگیری کند. کنگره ایرانیان کانادا در مکاتبه و ملاقات‌های مختلفی که با مقام‌های دولت کانادا داشته، خواستار استرداد خاوری به ایران برای گذراندن دوره محکومیتش و اجرای عدالت درباره پرونده ایشان شده است. حکم کنونی برای پرونده خاوری اختلاس است که شامل ۳۰ سال زندان می‌شود. اگر هم قوانین کانادا اجازه استرداد ایشان به ایران را نمی‌دهد، پرونده ایشان در کانادا توسط دادگستری این کشور رسیدگی شود. متأسفانه از سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ که پرونده ایشان بسیار مطرح بود، هم با دولت محافظه‌کار استیون جوزف هارپر و هم با دولت لیبرال جاستین ترودو این مسئله را مطرح کردیم اما تاکنون دولت پاسخگو نبوده است. حتی بعد از اینکه خاوری حکم زندان گرفت هم دوباره این ماجرا را گوشزد کردیم و متأسفانه تا این لحظه نتیجه‌ای از پیگیری‌ها نگرفته‌ایم.

احمدی با اشاره به برخورد دوگانه دولت کانادا با ایرانیان گفت: بسیاری از شهروندان ایرانی-کانادایی در روند مهاجرت، تمدید ویزا، گرفتن ویزا و تمدید کارت‌های مربوطه با مشکلات فراوانی روبه‌رو بودند. در برخی مواقع حساب بانکی دانشجویان ایرانی که در کانادا هستند با داشتن تنها چندصد دلار به خاطر تحریم‌ها مسدود شده است. چگونه ایرانیان با مقدار کمی پول در حساب بانکی یا برای دریافت مهاجرت و دریافت ویزا با موانع بسیاری مواجه‌اند اما افرادی مانند خاوری یا متهمی مانند مرجان شیخ‌الاسلامی، میلیون‌ها دلار، آن‌طور که از سرمایه‌گذاری آنها مشخص است، وارد خاک کانادا کرده‌اند بدون آنکه مشکلی برای آنها به وجود آید.

واکنش ظریف به حادثه نیوزیلند

● **شرق:** وزیر امور خارجه کشورمان به حادثه تروریستی شب گذشته نیوزیلند و اظهارات برخی مقامات آمریکایی در ارتباط این حادثه با مسلمانان، واکنش نشان داد.

محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه کشورمان، در صفحه شخصی خود در توییتر نوشت: «مصونیت در دموکراسی‌های غربی برای ارتقای تحجر باعث می‌شود که مزدوران اسرائیلی وارد مسجدی در فلسطین شوند تا به مسلمانان توهین کنند و تروریست‌هایی در نیوزیلند از قتل‌عام ۴۹ مسلمان پخش زنده داشته باشند. ریاکاری غرب در دفاع از بی‌اعتبارکردن مسلمانان در قالب آزادی بیان باید پایان یابد».

ادعای جدید موساد درباره نیروگاه فردو

● **ایسنا:** اورشلیم‌پست به نقل از یک اندیشکده که به فایل‌های سری موساد دسترسی داشته، مدعی شده است نیروگاه فردوی ایران، قدمت بیشتری از آنچه اعلام شده، دارد. به گزارش اورشلیم‌پست، مؤسسه علوم و امنیت بین‌المللی رژیم صهیونیستی که به قابل‌های سری موساد دسترسی داشته است، مدعی شده است نیروگاه هسته‌ای فردوی ایران پیش‌تر از آنچه اعلام شده، تأسیس شده است.

این مؤسسه با استناد به اسناد و عکس‌هایی که به ادعای موساد در ژانویه سال ۲۰۱۸ از ایران استخراج کرده است، گزارش داده که نیروگاه فردو دست‌کم پنج سال پیش از زمان اعلام‌شده تأسیس شده است.

ایران اعلام کرده است تأسیس این نیروگاه به سال ۲۰۰۷ بازمی‌گردد.

گفت‌وگو با مهدی ذاکریان، کارشناس روابط بین‌الملل درباره مسائل منطقه

بازی چانه‌زنی و مذاکره

حسین جلالی: هشت اسفندماه بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم اسرائیل، به مسکو رفت و با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه دیدار کرد. نتانیاهو پیش از این سفر گفته بود مذاکراتش با پوتین بر بررسی راهکارهای ممانعت از نفوذ ایران در سوریه متمرکز خواهد بود. یکی، دو روز بعد از این سفر، پوتین از ایده «کارگروه خروج نیروهای خارجی از سوریه» رونمایی کرد: «به طور خلاصه، ایده کارگروه بر تشکیل ساختاری عملی مبتنی است که پس از نابودی آخرین کانون‌های تروریستی، از طریق همه طرف‌های ذی‌ربط و از همه مهم‌تر رهبری سوریه، درخصوص عادی‌سازی نهایی اوضاع این کشور تلاش می‌کند». دو روز بعد، این گفته علی شمخانی که «ایران در جهت کمک به دولت و ملت سوریه در این کشور است و تا وقتی دولت سوریه بخواهد، هست»، جواب ایده پوتین قلمداد شد. آخرین اظهارنظر در این زمینه به محمدجواد ظریف بازمی‌گردد. او آخر هفته گذشته در پاسخ به سؤال خبرنگار بی‌بی‌سی عربی درباره گفته حسین جابری‌انصاری، معاون وزیر خارجه که اخیرا گفته بود روابط تهران و مسکو پیچیده شده است، گفت: «روابط ما با روسیه خیلی خوب است و اختلاف‌نظر امری عادی میان دو کشور است. چیزی که معاون بنده دراین‌باره گفته، مربوط به مسئله اسرائیل است. این به آن معنا نیست که ما نمی‌توانیم با هم با تروریسم مبارزه کنیم و راهکار مسالمت‌آمیزی برای حل بحران سوریه بیابیم. موضع ایران مقابل اسرائیل معلوم است». بله موضع ایران درباره اسرائیل موضوع کنگی نیست، اما پیچیدگی ماجرا جایابی روسیه در مثلث تهران-مسکو- تل‌آویو است. به همین منظور سراغ مهدی ذاکریان، کارشناس مسائل بین‌الملل، رفتیم تا نسبت این اضلاع را مشخص کند.

بعد از دیدار نتانیاهو با پوتین در مسکو و طرح ایده «کارگروه خروج نیروهای نظامی از سوریه»، این گمانه مطرح شد که مسکو و تل‌آویو سطح روابط خود را گسترش داده‌اند. آیا در سال‌های اخیر سطح رابطه این دو کشور افزایش یافته؟

از بدو تأسیس رژیم اسرائیل تا به امروز، روابط پایدار و عمیقی میان اتحاد جماهیر شوروی (و بعدتر روسیه) با اسرائیل وجود داشته و این پدیده جدیدی نیست؛ ارتباط این دو کشور دامنه‌دار و عمیق بوده است. فراموش نکنید که پیش از ایالات متحده آمریکا، شوروی اسرائیل را به رسمیت شناخت.

آقای ذاکریان، روسیه از یک‌طرف رابطه خوبی با اسرائیل دارد و از طرف دیگر با ایران و سوریه هم روابط متفاوتی دارد، به نظر شما چطور باید مثلث تهران- مسکو- تل‌آویو را متوجه شد؟ روسیه در این مثلث چه نقشی را ایفا می‌کند؟

از زمانی که آقای ظریف به‌عنوان وزیر امور خارجه در رأس سیاست خارجی ایران قرار گرفته است ما مورد بازی هیچ کشوری قرار نگرفته‌ایم، برنامه‌ریزی و طراحی خودمان را در سیاست خارجی و دیپلماسی داشته و در جامعه بین‌الملل به طور منحصربه‌فردی عمل کرده‌ایم.

منظور من، تعامل، بده‌بستان و کنش بود.

تعامل دارند، اما این را که کشور یا کشورهایی بتوانند در مواجهه با ایران بازی کنند و امتیاز بگیرند قبول ندارم. ایران سیاست خارجی خود را به‌گونه‌ای پیش برده که ما برگ برنده‌ای در دست کس یا کسانی نباشیم. البته ادامه این رویه و موفقیت این نگاه - که ما به برگی برای بازی دیگران تبدیل نشویم - مبتنی‌بر این است که سیاست خارجی در وزارت خارجی، متولی اصلی این موضوع، متمرکز باشد.

اگر بدون هماهنگی‌های لازم، نهادهای متفاوت بخواهند در یک موضوع ورود کنند، می‌تواند برای دستیابی به منافع ملی مزاحمت ایجاد کند.

در موضوع رابطه روسیه و رژیم اسرائیل، عرض کردم که این رابطه دیرینه بوده و وجود داشته و پدیده‌ای به نام «ایران» نمی‌تواند سبب انفکاک روابط سیاسی تل‌آویو و مسکو شود. البته نتانیاهو در گذشته به صورت جدی فعالیت کرد و تلاش داشت که روابط مسکو و تهران، مخصوصا روابط اقتصادی این دو دولت را محدود کند. او تلاش داشت تا یلتسین [اولین رئیس‌جمهور روسیه بعد از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی] را به این منظور متقاعد کند. پاسخی که همان‌موقع گرفت، این بود که ایران برای روسیه منافع اقتصادی‌ای در پی دارد که ما نمی‌توانیم از آن چشم‌پوشی کنیم.

اگر شما بتوانید در اقتصاد کشورها، تولید کشورها و بازار کشورها عجین شوید، این کشورها به سادگی از رابطه با شما چشم‌پوشی نمی‌کنند. آمریکا الان کاملا از ایران چشم‌پوشی کرده است، اما اگر اقتصاد ایران در اقتصاد جهانی قفل بود، به این سادگی نمی‌توانستند این کار را بکنند.

به‌همین خاطر بود که مسکو از ایران چشم‌پوشی نکرد. در مقابل هم اگر ایران فکر کند که می‌تواند خواهان حذف روابط مسکو- تل‌آویو باشد اشتباه است؛ برای اینکه در اقتصاد و سیاست مسکو، اسرائیلی‌ها و یهودی‌ها و صهیونیست‌ها رسوخ کرده‌اند. رژیمی با کمتر از ۱۰ میلیون جمعیت توانسته در خیلی از کشورها مانند فرانسه، آلمان و در خیلی از اقتصادهای بزرگ دنیا رسوخ کند.

مسئله سوریه هم مطرح است که معادلات را پیچیده‌تر می‌کند. اگر نگوییم «رابطه استراتژیک»، بسیاری از «همکاری استراتژیک» برای توصیف همکاری ایران و روسیه در سوریه استفاده می‌کنند؛ اما حالا ماجرا در حال تغییر است، مخالفان و گروه‌های تروریستی نسبتا سرکوب شده‌اند و پوتین از کارگروه خروج نیروهای نظامی از سوریه صحبت می‌کند؛ درست فردای دیدار با نتانیاهو. ما با این سؤال روبه‌رو هستیم که ادامه همکاری‌ها در سوریه چطور پیش خواهد رفت؟ منافع مسکو در چیست و چطور می‌خواهد بین منافع متضاد ایران و اسرائیل عمل کند؟

شما در نکته اول خودتان اشاره کردید که برخی از «همکاری استراتژیک» بین ایران و روسیه صحبت کرده‌اند. معتقدم که تحلیل‌ها و ارزیابی‌ها در ایران دقیق نیست و بر پایه دانش روابط بین‌الملل صورت نمی‌گیرد؛ بلکه بر پایه فهم عمومی و دانش همگانی انجام می‌شود که از عمق کافی برخوردار نیست و از واژگان در حد معلومات عمومی استفاده می‌شود. روابط ایران و روسیه نه‌تنها استراتژیک نیست؛ بلکه حتی همکاری ما راهبردی هم نیست. آنچه می‌توان به آن اشاره کرد، «همسویی» ایران و روسیه در مسئله سوریه است.

اینکه عده‌ای در ایران این تلقی را داشته باشند که ما می‌توانیم با روس‌ها اتحاد، ائتلاف، روابط استراتژیک یا حتی همکاری استراتژیک داشته باشیم، برداشت غلط و نادرستی است. ما اساسا نه می‌توانیم، نه خواهیم توانست و نه باید با روس‌ها به همکاری استراتژیک فکر کنیم و در آن مسیر نباید حرکت کنیم. به این خاطر که انتظار و تحملی که روس‌ها دارند، بسیار توسعه‌طلبانه‌تر است، از خواسته‌هایی که آمریکا از سایر کشور دارد؛ اگر به نوع روابطی که روس‌ها با اوکراین، روسیه سفید یا سایر کشورهایی که متحد استراتژیک روسیه بودند یا همکاری استراتژیک داشتند، نگاه کنید، به مطلبی که من درباره روابط روسیه و سایر کشورها عرض می‌کنم، پی می‌برید. نوع نگاه روس‌ها این است که در منطقه خاورمیانه متحدان سنتی و رسمی خود را دارد دانه به دانه مانند دومینو از دست می‌دهد.

بعد از بهار عربی این اتفاق شروع شد؟

خیر، از ۱۱ سپتامبر. اول سقوط عراق بود. عراق الان در مشت غربی‌ها است. بعد از آن لیبی بود و همین‌طور جلو آمد. دیگر سقوط سوریه برای روس‌ها پذیرفتنی نبود. همکاری‌های جدی و امنیتی‌ای بین روس‌ها و سوریه در زمان حافظ اسد به وجود آمده بود. حزب بعث به اتحاد جماهیر شوروی و روس‌ها متمایل بود. ورود روسیه به سوریه زمانی مطرح شد که غرب آلترناتیو بشار اسد را گروه‌های نزدیک به خودش در نظر گرفت. مسکو آمادگی کامل داشت و الان هم دارد که بشار اسد را فدای منافع خود کند، اگر آلترناتیو مناسبی برای او وجود داشته باشد. این نگاه روسیه کاملا با نگاه ایران به سوریه متفاوت بود. ایران به موضوع سوریه از منظر مقاومت، مسئله اسرائیل و حوزه نفوذ خودش نگاه می‌کرد؛ بنابراین اینجا فقط همسویی به وجود آمد، نه روابط یا همکاری استراتژیک؛ بنابراین اینکه انتظار داشته باشید وقتی اسرائیلی‌ها پایگاه‌هایی از ایران را در خاک سوریه تضعیف کنند، پدافند روسی آنجا عمل کند، درست نیست. روسیه این کار را به‌هیچ وجه انجام نمی‌دهد و علاقه‌ای هم ندارد که ایران در خاک سوریه قدرتمندتر از خودش باشد؛ بنابراین بدش هم نمی‌آید که ایران گاهی از سوی اسرائیل تضعیف شود.

تصویر آینده روسیه هنوز هم نامشخص است. به نظر شما پوتین چقدر بر کارگروه خروج نیروهای خارجی از سوریه اصرار خواهد کرد؟ و اینکه با خارج‌شدن نیروهای نظامی منافع روسیه چه می‌شود و ایران در قبال این پیشنهاد چه خواهد کرد؟

دو بحث مطرح است؛ اینکه آیا نیروهای نظامی‌ای که در سوریه هستند، به دعوت دولت قانونی آنجا هستند یا خیر. کشورهایی که با دعوت دولت قانونی (مشروعیت ملی) یا با قطع‌نامه شورای امنیت (مشروعیت بین‌المللی) در سوریه حضور ندارند، قطعا باید خاک سوریه را ترک کنند؛ نیروهای کشورهایی مانند آمریکا و دیگر کشورهایی که در خاک سوریه عملیات انجام داده‌اند.

اما صحبتی که از سوی آمریکایی‌ها مطرح می‌شود، تمرکز بر خروج ایران از منطقه است. این در حالی است که همه کشورها در سوریه حضور دارند و چنین خواستی دیگر غیرقانونی و نپذیرفتنی می‌شود. اینجا است که پیشنهادی که پوتین می‌دهد، معقول‌تر به نظر می‌رسد؛ به‌ویژه با توجه به جایگاهی که روسیه در شورای امنیت و نظام بین‌الملل دارد. به‌هرحال روسیه به‌عنوان یکی از قدرت‌های جهانی مطرح است؛ بنابراین نوع نگاه ایران اگر از زبان ایران مطرح می‌شد، خیلی مورد پذیرش قرار نمی‌گرفت؛ اما وقتی از سوی مسکو مطرح می‌شود، ازآنجایی‌که نفوذ و قدرت بیشتری دارد، مورد توجه قرار می‌گیرد.

یعنی به نظر شما این پیشنهاد روسیه، خلاف منافع ایران نیست؟

به نظر من خلاف منافع ایران نیست. حضور نیروهای بیگانه در منطقه خاورمیانه پذیرفتنی نیست؛ مگر با قطع‌نامه‌های شورای امنیت یا دعوت دولت رسمی باشد.

با توجه به این توضیحات آیا در زمینه سوریه باید از پایان «همسویی» ایران و روسیه صحبت کرد؟

من پایانی نمی‌بینم. کشورهای دیگر که حاضر به ترک منطقه نیستند؛ بنابراین این همسویی ادامه دارد.

ارتباط نتانیاهو با مسکو برای همسویی ایران و روسیه مشکل‌ساز نمی‌شود؟

قطعا مشکل‌آفرین است. در این سفرها تقاضا و درخواست‌های یک کشور به کشور دیگر منتقل می‌شود. میزان چانه‌زنی و ادله‌ای که مطرح می‌شود، قطعا تأثیرگذار است. این به ما بستگی دارد که روس‌ها را متقاعد کنیم که این‌طور نگاه‌ها درست یا نادرست است.

ظریف خطاب به نتانیاهو:

اگر مبارزه با تروریسم تهدید است، ما تهدید هستیم

با گذشت دو هفته از استعفای محمدجواد ظریف، هنوز درباره آن استعفای عجیب، سؤالات زیادی وجود دارد که خبرنگاران از وزیر خارجه بپرسند. بی‌بی‌سی عربی نیز در مصاحبه با جواد ظریف به این موضوع پرداخته است.ظریف در این مصاحبه درباره استعفای خود و ارتباط آن با سفر بشار اسد به ایران گفت: استعفای من هیچ ارتباطی به سفر اسد به تهران نداشت و شرایطی که در آن قرار گرفته بودم، موجب شد تا تصمیم به استعفا بگیرم. من امروز مطمئن هستم که وزارت خارجه مسئول سیاست خارجی کشور است و جامعه بین‌المللی باید این مسئله را بداند. امیدوارم این پیام به آنها رسیده باشد.او در پاسخ به این سؤال که در ایران اشخاص زیادی درباره سیاست خارجی کشور تصمیم‌گیری می‌کنند، گفت: تصمیم‌گیری در همه کشورهای دنیا تنها برعهده یک طرف نیست و این یک مسئله عادی است و در همه‌جا این مسئله وجود دارد. این وضعیت را در آمریکا روندی مشترک میان طرف‌های متعدد می‌نامند؛ اما وقتی به ایران می‌رسند، آن را جنگ قدرت می‌نامند. فکر می‌کنم این دو مسئله شبیه هم هستند.رئیس دستگاه دیپلماسی کشورمان در پاسخ به این سؤال که آیا می‌توان این مسئله را درباره اروپایی‌ها هم تطبیق داد؛ چون رهبر ایران آنان را منافق نامید و وزارت خارجه تلاش می‌کند با اروپایی‌ها همکاری کند، گفت: مقام معظم رهبری اعلام کرد که از کار با اروپا ممانعت نمی‌کند؛ اما گفت که نباید به آنان اعتماد کنیم. همان‌طور که در این ۴۰ سال اعتماد ما به خودمان بود، اکنون نیز باید اعتماد ما به مردم خودمان باشد.

سفر به عراق

به گزارش ایسنا، محمدجواد ظریف در این گفت‌وگو درباره سفر حسن روحانی، رئیس‌جمهوری کشورمان به عراق گفت: روحانی منتظر بود که بعد از پیروزی ملت عراق بر تروریسم و افراطی‌گری به این کشور سفر کند. ما افتخار می‌کنیم که به هنگام سختی و مشکلات و همچنین بعد از پیروزی سیاسی عراق کنار این ملت ایستادیم. انتخابات اخیر عراق نماد پختگی دموکراسی در این کشور بود. اتحاد ما فراتر از مرزهای قومی، دینی و مذهبی است.او افزود: رئیس‌جمهور کشورمان دید که فرصت برای سفری رسمی مهیا شده است تا با برادران عراقی درباره چگونگی رسیدن به مرحله سازندگی مشترک بعد از مرحله مبارزه مشترک بحث و گفت‌وگو کنیم. این به نفع هر دو کشور و منطقه است. عراق و ایران می‌توانند رکن امنیت و همکاری در منطقه باشند.

به اندازه کافی مردان قوی داشته‌ایم

ظریف در پاسخ به پرسشی درباره ارتباط این سفر و دورزدن تحریم‌ها همچنین تنش میان تهران و ریاض گفت: ایران هیچ‌گاه تلاش نکرده ردپایی بزرگ از خودش در منطقه به جا بگذارد. ما بر این باوریم که منطقه به همکاری همه طرف‌ها نیاز دارد. ما راهبردی منطقه‌ای به نام «منطقه قوی» داریم؛ نه کشور یا مردان قوی. ما به اندازه کافی مردان قوی داشته‌ایم، ما به منطقه‌ای قوی نیازمندیم. من برای فراهم‌کردن دخالت نیابتی از ایران به اینجا نیامده‌ام. موضع ما خیلی واضح است. ما خواستار گفت‌وگو هستیم.او در پاسخ به این پرسش که آمریکا و ایران تأثیر زیادی در عراق دارند و دشمنی شدیدی میان این دو وجود دارد، آیا این مسئله بر عراق تأثیر می‌گذارد؟ گفت: ما خصومت خود با آمریکا را هیچ‌گاه به خاک عراق منتقل نکرده‌ایم. آمریکا عراقی‌ها را وامی‌دارد که میان ما یکی را انتخاب کنند. ما هیچ‌گاه از عراقی‌ها چنین چیزی نخواسته‌ایم. ما به دنبال روابط خوب با عراق هستیم. عراق همسایه ماست و آمریکا نمی‌تواند میان عراق و ایران اختلاف ایجاد کند. تاریخ و جغرافیا نقطه مشترک ایران و عراق است. حتی هشت سال جنگی که صدام عراقی‌ها را مجبور به آن کرد، نتوانست روابط ما را از بین ببرد.

اقدامات انگلیس چیزی را تغییر نمی‌دهد

ظریف در پاسخ به سؤالی درباره نازنین زاغری که انگلیس به او حمایت دیپلماتیک داده است، گفت: فکر می‌کنم که هویت او کاملا با گذرنامه ایرانی‌اش مشخص است. قانون ما دوتابعیتی را به رسمیت نمی‌شناسد. او محاکمه شده و اقدامات انگلیس چیزی را تغییر نمی‌دهد. این اقدام انگلیس جزء اقدامات اشتباه آنان است که پیش‌ازاین نیز مرتکب شده بودند. او درباره روابط تهران و ریاض و آینده این روابط گفت: وقتی به گذشته نگاه کنید، می‌بینید که عربستان تصمیمات اشتباهی مانند حمایت از صدام و طالبان اتخاذ کرده است. اکنون نیز عربستان از تروریست‌ها در اراضی هم‌مرز با ایران حمایت می‌کند. ولیعهد سعودی به وضوح گفت که جنگ را به داخل ایران می‌کشاند. این حرف، نقض آشکار قوانین بین‌المللی است. هیچ دلیلی ندارد که با هرکدام از کشورهای همسایه ازجمله عربستان سعودی درگیری ایجاد کنیم. وزیر خارجه افزود: ما هیچ‌گاه تلاش نکرده‌ایم عربستان را از صحنه بین‌المللی حذف کنیم؛ اما آنها با خصمانه‌ترین حالت در ۴۰ سال گذشته تلاش کرده‌اند که ایران را از منطقه دور کنند که این امر غیرممکن است. این توهم است. هرچه از این توهم دورتر شوند، برای آنان بهتر است. ما همیشه گفته‌ایم که آماده همکاری هستیم؛ اما متأسفانه سران کنونی منافع و آینده‌شان ازجمله آینده شخصی‌شان را در تنش مستمر با ایران می‌بینند. ما معتقدیم که امنیت سعودی به شکل مستقیم با امنیت ما مرتبط است. عربستان هم باید بپذیرد که امنیت ایران، امنیت خودش است.او ادامه داد: متحدان یا دوستان ما در نقاط دیگر، علیه کشورهای دیگر نیستند؛ اما سعودی‌ها تلاش می‌کنند هرجا که بتوانند، علیه ما جنگی درست کنند. اگر آنها می‌خواهند همکاری کنند، ما استقبال خواهیم کرد. فکر می‌کنم که ما هم می‌توانیم خیلی از امور را تغییر دهیم.ظریف در پایان در پاسخ به پرسشی درباره اینکه نتانیاهو از استعفای او استقبال کرده بود، گفت: از بختِ بدشان است. متأسفانه نتانیاهو مبارزه با تروریسم را تهدید می‌بیند. اگر موضوع این‌چنین است، ما تهدید هستیم. ما در سوریه هستیم تا با تروریسم مقابله کنیم و نگذاریم که افراط‌گرایی بر سوریه مسلط شود. به وضوح هم گفته‌ایم که این تنها هدف ماست. ما به درخواست دولت سوریه به آنجا رفته‌ایم و هدف اصلی ما مبارزه با تروریسم است.

خبر

انتقاد پمپئو از عضویت ایران در کمیسیون حقوق زنان

● **ایرنا:** وزیر امور خارجه آمریکا از به‌عضویت‌درآمدن ایران در کمیسیون حقوق زنان انتقاد کرد. مایک پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا، در توییتی با انتقاد از انتصاب ایران به عضویت کمیسیون حقوق زنان و با اشاره به پرونده نسرین ستوده، اظهار کرد ایالات متحده از جنگ برای حقوق بشر کنار نمی‌کشد.این انتقاد پمپئو در حالی بیان می‌شود که ایالات متحده از نظر بسیاری از کشورهای جهان، یکی از ناقضان اصلی حقوق بشر در جهان تلقی می‌شود.

ایران گوشی یکی از مقامات صهیونیستی را هک کرده است

● **ایسنا:** خبرگزاری هاآرتص مدعی شد ایران به گوشی رئیس سابق ارتش رژیم صهیونیستی و رقیب اصلی بنیامین نتانیاهو در انتخابات پارلمانی آتی این رژیم نفوذ کرده است. خبرگزاری هاآرتص به نقل از شبکه ۱۲ کانال اسرائیل، مدعی شده است دستگاه اطلاعاتی ایران گوشی بنی گنتز، رئیس سابق ارتش رژیم صهیونیستی و رقیب اصلی بنیامین نتانیاهو در انتخابات پارلمانی آتی این رژیم را هک کرده است.

ادامه از صفحه ۳

آقای رئیس‌جمهور! زمان گذشت و ساعت چهار بار نواخت

لااقل در استان گیلان و پس از روی‌کارآمدن استاندار جدید جز دو نشست تشریفاتی که تقریبا تمام محتوای گفت‌وگوهای آن به فراموشی سپرده شد، هیچ حرکت چشمگیر دیگری رخ نداد. تحولات در سطح شهرستان‌ها جز در چند مورد جزئی به طور مداوم از اراده پایگاه اجتماعی حامی دولت فاصله گرفت، آن‌گونه که به یک بی‌اعتنایی محض به پایگاه اجتماعی انجامید و به انفعال بی‌سابقه فعالان ستادی و بی‌اثری مطلق آنها گرایید.

۷- وقتی به این سبک از بی‌اعتنایی دامن زده شد و دولتمردان آموختند که با بهانه قراردادن مفهوم اعتدال با دیدگاه ضد خود، ابتدا گاهی و بعد همواره مفاهمه! کنند، حجم عظیمی از گزاره‌های طرح‌شده از سوی رئیس دولت در انتخابات، در هوا معلق ماند و مردم به پاس! این تعلیق و بحق، هر انتقادی را بود بر سر ستادها آوار کردند؛ ستادهایی که یک‌یک ارکان تشکیل‌دهنده‌شان برای به‌توفیق‌رسیدن صاحبِ دیدگاهِ به‌توفیق‌رسیده، آبرویشان را به میدان آوردند و در کوران رقابت‌ها از هیچ هجمه‌ای از سوی رقیب مصون نبودند.

۸- کار به جایی رسید که ارکان دولت در استان حتی شأنی به اندازه رابط پایگاه اجتماعی دولت با خودش، برای فعالان ستادی قائل نشدند و نمایندگان دولت در شهرستان‌ها مدام با طعنه، این فعالان را به تندروی!! و ... متهم کردند تا صورت‌مسئله پاک شده باشد و شاید گاهی به ریشخندی نیز آنها را که برای پیگیری مطالبات شهروندان مراجعه کرده بودند بدرقه کردند.

۹- مجمل آنکه، نزد افکار عمومی، دردسترس‌ترین بخش منتسب به دولت با همه انتقاداتی که بر آن وارد است، ارکان ستادهای انتخاباتی دولت هستند که حتی از شکل تصمیم‌سازی‌ها در دولت مورد حمایت خود بی‌خبرند و در قبال انتقادات بحق مردم دقیقا نمی‌دانند چرا، چگونه و به چه سبکی از عملکردهای قابل دفاع دولت حمایت کنند.

۱۰- شاید زمان گذشته باشد و به زودی «ساعت چهار بار بنوازد» و اصولا مردم دیگر علاقه‌ای به طرح مطالباتشان که یک روز از دهان رئیس دولتشان برمی‌آمد نداشته باشند، اما باید روشن شود که مسئولیت این بی‌عملی درباره تشکیل یک سازوکار ارگانیک برای ارتباط بدنه دولت با پایگاه اجتماعی‌اش متوجه چه کسانی است؟

جمهوری اسلامی ایران
وزارت راه وشهرسازی
شرکت مادرتخصصی ساخت و توسعه زیر بناهای حمل و نقل کشور

آگهی مناقصه شماره ((۲۰۹۷۰۰۱۰۰۴۰۰۰۰۹۱))
در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت
(مناقصه شماره ۷۳-۹۷)

بر اساس ماده ۱۳ قانون برگزاری مناقصات عملیات اجرایی پروژه به شرح زیر بصورت مناقصه عمومی دو مرحله ای واگذار میگردد:
۱ -دستگاه مناقصه گزار : شرکت ساخت و توسعه زیر بناهای حمل و نقل کشور به نشانی تهران - بزرگراه مدرس-خیابان وحید دستگردی - خیابان فرید افشار - نبش بلوار آرش
۲ -شرح پروژه: عملیات اجرایی باقیمانده قطعه ۹ بزرگراه میاندوآب - کرمانشاه، با مدت اجرای کار ۴۰ ماه، در استان کردستان
۳ -سیر مراحل دریافت اسناد و برگزاری فرآیند مناقصه: صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) به آدرس http://www.setadiran.ir و مهلت دریافت اسناد از سامانه مذکور حداکثر تا تاریخ ۱۳۹۷/۱۲/۲۸ میسر خواهد بود.
ضمناً مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی در سامانه مذکور، مراحل ثبت نام در سایت فوق و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه به انجام رسانند. تلفن پشتیبانی سامانه : ۴۱۹۳۴
۴ -محل تحویل پاکت شرکت در مناقصه (صرفا پاکت الف) اداره کل امور پیمان ها و رسیدگی فنی - شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشور حداکثر تا ساعت ۱۶ روز شنبه مورخ ۱۳۹۸/۰۱/۲۴ و تاریخ جلسه مناقصه ساعت ۹ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۸/۰۱/۲۵ می باشد.
مدت اعتبار پیشنهادات ۳ ماه از تاریخ فوق می باشد. و در صورت لزوم یکبار قابل تمدید می باشد.
۵ -برآورد : براساس فهرست بهای پایه راه، راه آهن و باند فرودگاه سال ۱۳۹۷ به مبلغ ۵۹۱،۱۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال میباشد.
۶ -مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار ۱۲،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال تعیین میگردد.
۷ -مهندسین مشاور طرح: راهبرد سنا (تلفن : ۸-۸۸۳۱۲۰۱۷)
ضمنا آگهی مناقصه از طریق پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات به نشانی http:\\iets.mporg.ir نیز قابل دسترسی است.
م الف ۴۶۹۰